

2. [RZECZNIK *sb m*

N pl rz(e)cznicy.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Rybak łowiący ryby w rzece: Ci trzech rzecznicy płacą od rzeki jako i kmiecie *LustrWpol* I 192.

Szereg: »rzecznik abo rybitw«: Rzecznicy abo rybitwy są trzech, którzy nie są w tej liczbie kmieci *LustrWpol* I 192.

JR